

افتخار آفرینان دهه‌های ۷۰ و ۸۰ فوتبال اردبیل

آدم‌های خودمحور برای این‌که به مرتبه‌ای برسند و سری در میان سرها درآورند تفرقه افکنی و ایجاد فاصله بین دوستان و رفقا را مهم تلقی می‌کنند. سراغ نقطه‌ضعفها رفتن و هر روز ترفند جدیدی به کار بستن از شگرد آنها برای افزایش سوء تفاهم میان رفقا است.

برای این‌که ناکسی، کسی شود و بار خود را ببندد و به آنچه که می‌خواهد برسد، بدش نمی‌آید که هر از گاهی سناریوی جدیدی بنویسد و برای گسستن حلقه‌های زنجیرمودت و دوستی، نقشه‌ها بکشد. چنین افرادی برای رسیدن به هدف، ابایی نخواهند داشت، هر وسیله‌ای را برای دور کردن دلها از یکدیگر به کار می‌گیرند و بر آتش کوره‌ی گلايه‌ها می‌دمند و آنها را به کینه تبدیل می‌نمایند.

تجربه‌های تلخ گذشته نشان می‌دهد که اگر گول زبان‌های چرب، وعده‌های بی‌اساس، نقل‌قول‌های بی‌پایه و بزرگنمایی‌های اغراق‌آمیز را بخوریم به راحتی حاصل سالها تلاش و دوندگی و نیت خیر را خرج بیهوده می‌کنیم و دلسردی و سوء تفاهم را جانشین وحدت و پشتیبانی از همدیگر می‌نماییم.

برای کسانی که هدف مشترکی چون رسیدن به قله‌های سعادت و موفقیت را پی می‌گیرند آزاردهنده آن باشد که بخواهند با نقشی از پیش‌تعیین‌شده افتخارات آنها را زیر سؤال ببرند و تحت‌شعاع قرار بدهند.

در ورزش حلقه‌های مودت و دوستی‌ها به مانند تیری در چشم دشمنان است که استحکام بخشیدن به این حلقه‌ها ناامیدی و درماندگی مخالفان را به دنبال خواهد داشت.

برخی‌ها دوست دارند و به طرز عجیبی اصرار می‌ورزند تا در کانون توجهات جامعه ورزش قرار بگیرند، تلاش خود را بر این استوار می‌سازند تا برای خود چهره و وجهه مطلوبی دست و پا بکنند و بدشان نمی‌آید که در این راه برگل‌آلود کردن آب پردازند و از وضعیت حاصل‌شده به نفع خود بهره‌برداری کنند.

در روزهای اخیر برپایی دو مراسم در ارتباط با منتخبان جامعه

فوتبال، ترسیم‌کننده گوشه‌ای از حاکمیت همت، وحدت، صمیمیت و حرمت در میان بزرگان و پیشکسوتان و تلاشگران این عرصه بود.

مراسم خاکسپاری معمار فوتبال اردبیل مرحوم حبیب نجف‌لو و مراسم سالگرد صوراسرافیل فوتبال اردبیل مرحوم هوشنگ چمن‌آرا گوشه‌هایی از فضای دوست‌داشتنی حاکم در جامعه پیشکسوتان را نشان داد.

برای علاقه‌مندان به فوتبال منطقه کسانی که در ۴۰ سال اخیر برای سربلندی فوتبال عرق ریخته‌اند، در مستطیل سبز کم‌فروشی نکرده‌اند و برای اردبیل و اردبیلی‌ها افتخار آفریده‌اند همواره عزیز بوده‌اند و خواهند بود. فوتبالیست‌هایی که از دهه ۶۰ سفیران سرافرازی برای فوتبال اردبیل بوده‌اند برای همیشه در کتاب تاریخ فوتبال منطقه صفحات درخشان و ماندگاری را به خود اختصاص داده‌اند.

به همان اندازه که دهه شصتی‌های فوتبال عزیزند فوتبالی‌های دهه ۷۰ و ۸۰ نیز عزیز و عزیزترند. تک‌تک بزرگانی که در دهه ۷۰ و ۸۰ در تیم‌هایی چون ذوب آهن، شهرداری و... برای فوتبال اردبیل از جان مایه گذاشته‌اند و با عضویت در تیم‌های خارج از استان از کیان فوتبال اردبیل دفاع کرده‌اند و یا پرچم فوتبال منطقه را با پوشیدن پیراهن تیم ملی در رده‌های مختلف و بستن بازوبند کاپیتانی تیم‌ها برافراشته نگاه داشته‌اند برگردن فوتبال حق بزرگی دارند.

معرفی این چهره‌ها به نسل جوان لازم و ضروری است. فوتبالی‌های تراز اول اردبیل در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ به هر طریق ممکن باید یاد و نامشان همواره در عرصه فوتبال و ورزش منطقه بدرخشد. بهره بردن از تجربیات تک‌تک آن‌ها برای بهبود امر باید در دستور کار قرار بگیرد. انشاءالله.